

съставлява политическото въруо на българския народъ. Радвайте се, българи! Днесъ ще бжде въ нашата срѣда великия труженикъ на българското възраждане и на българската свобода. Покажете му обичьта си и признателността си! Нека той вижда царующия възторгъ и благороднитѣ чувства на българския народъ, нека всѣкому и всѣкадѣ бжде знайно, че България тачи въ тоя великъ часъ славенъ мжжъ на майка Русия, творителя на народния ни идеалъ, достойния за всенародната любовь. Да здравствува дълговѣчно графъ Игнатиевъ, да се величае името му на вѣки вѣковъ!

Такъвъ бѣ възгласътъ къмъ българския народъ, който привѣтствувахе въ тоя день оногова, който пръвъ изрече „автономия или анатомия“ на Турция. Безподобно бѣ посрѣщането, което направи стохилядното множество въ столицата на княжеството, отъ името на цѣлия български народъ; то бѣ изразъ на чувства, въодушевляващи цѣлъ народъ; на чувства, дълбоко засѣднали въ народната душа, която укрѣпяваше съзнанието на дълга. Тия чувства сж неугасими и вѣчно нетлѣни. По цѣлия миръ на свободна и робска още България това велико име бѣ предметъ на нечута обичъ и почитъ. Българскиятъ народъ ликуваше: всички велики събития, които познава свѣтовната история, като че ли по своето значение блѣднѣятъ прѣдъ тоя дивенъ часъ, когато българския народъ посрѣщаше автора на народния ни идеалъ въ българската столица; народа като да слушаше въ тоя часъ отзвукътъ на словото на оногова, който съ обаянието си и славата на едно божество — словото на Царя-Освободителъ, който бѣ изрекълъ:

„Да бжде свободна и благословена тая земя!“
Какъвъ необикновенъ и дивенъ день бѣ 21-й септем-